

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — नम्बर अठारहोस्

पितृहरूको पापहरू

Jeff Pippenger

2023-11-19

सन् १८५६ मा, पहिले फिलाडेल्फियाली मिलेराइट एडभेन्टवादलाई जेम्स र एलेन ह्वाइटले लाओडिसीयाली भनी चिनाए। त्यसपछि जेम्स ह्वाइटले Review and Herald मार्फत उक्त आन्दोलनमा लाओडिसीयाको सन्देश प्रचार गर्न थाले। त्यही प्रकाशनमा, त्यही वर्ष, लेवीय व्यवस्था अध्याय २६ का “सात समय” सम्बन्धी बढ्दो ज्योति पनि हाइराम एड्सनद्वारा लेखिएका आठ लेखहरूको शृङ्खलामा प्रस्तुत गरियो; ह्वाइट दम्पतीले उनलाई यति उच्च आदर गर्थे कि आफ्ना जेठा छोराको नामसमेत उनकै नाममा राखे। उक्त शृङ्खला भविष्यमा पूरा गरिने प्रतिज्ञासहित समाप्त भयो, तर त्यो फेरि कहिल्यै प्रकाशित भएन। प्रथम स्वर्गदूतको आन्दोलन फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसीयातर्फ संक्रमण हुने बिन्दुमा, त्यो आन्दोलन लेवीय व्यवस्था अध्याय २६ का “सात समय” मा ठेस खायो, जसले परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई चित्र र घोषणा गर्न अगुवाइ गरेको सबैभन्दा पहिलो ‘समय-भविष्यवाणी’लाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो।

“सात काल” मिलेराइट मन्दिरको आधारको मुख्य कुनाको ढुङ्गा थियो। पवित्र आधारको प्रत्येक भविष्यवाणीमूलक चित्रण ख्रीष्टकै चित्रण हो, किनकि ख्रीष्टबाहेक अरू कुनै आधार बसाल्न सकिँदैन।

किनकि जो जग बसालिएको छ, अर्थात् येशू ख्रीष्ट, त्यसबाहेक अर्को जग कसैले बसाल्न सक्दैन। १ कोरिन्थी ३:११।

ख्रीष्ट केवल जग मात्र आधार हुनुहुन्न, उहाँ त्यही आधारशिला पनि हुनुहुन्छ जसलाई निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे र त्यसपछि त्यसैमा ठोकर खाए। उहाँ त्यही शिला हुनुहुन्छ जो अन्ततः कुनाको मुख्य शिरशिला बन्छ। मिलेराइट इतिहासमा “सात समय” त्यही कुनाशिलाको प्रतीक थियो।

ख्रीष्टले धेरैसँग एक हप्ताको लागि करारलाई दृढ पार्नुभयो। इस्राएलको उत्तरी राज्यको विरुद्धमा भएको “सात समय” को भविष्यवाणीको संरचना (जसलाई हिराम एड्सनले आफ्नो आठवटा अपूर्ण लेखहरूमा पहिचान गरेका थिए) दानियल अध्याय ९, पद २७ को पूर्तिमा ख्रीष्टले करारलाई दृढ पार्नुभएको भविष्यसूचक हप्ताको उही संरचना पुनरुत्पादन गर्थ्यो। ख्रीष्टले इस्राएललाई भेला पारिरहनुभएको हप्ता, ख्रीष्टले इस्राएललाई छरपस्ट पार्नुभएको हप्ताको उही संरचना हो। प्राचीन इस्राएलको छरपस्ट हुनु दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको थियो, र आत्मिक इस्राएलको भेला गरिनु दुई हजार पाँच सय बीस दिनको थियो। उहाँले करारलाई दृढ पार्न इस्राएललाई भेला पार्नुभयो, र आफ्नै करारको विवादका कारण उहाँले इस्राएललाई छरपस्ट पार्नुभयो। “सात समय” लाई मिलेराइट मन्दिरको आधारशिला भनेर पहिचान गर्नु, ख्रीष्टलाई आधारशिला भनेर पहिचान गर्नुसँग पूर्णतः सहमतिमा छ। त्यस शिलालाई अस्वीकार गर्नु भनेको ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्नु हो।

जब ख्रीष्टले, सन् १८५६ मा, ख्रीष्टियन इतिहासमै पहिलो पटक, लाओदिकीयाको ढोकामा उभिएर ढक्ढक्काउनुभयो, उहाँले ती निर्माणकर्ताहरूले चाँडै एकातिर पार्न लागेका ठेस लाग्ने ढुङ्गामाथि ज्ञानको वृद्धि उत्पन्न गर्न खोजिरहनुभएको थियो। सात वर्षपछि, अथवा यसरी भन्नुपर्दा, दुई हजार पाँच सय बीस प्रतीकात्मक दिनपछि, लाओदिकीयन एडभेन्टवादले ढोका बन्द गर्‍यो। दुःखको कुरा, एडभेन्टवादले ज्ञानको वृद्धिलाई देख्न इन्कार गर्‍यो। जसमा तपाईं ठेस खानुहुन्छ, त्यो त्यस्तो ढुङ्गा हो जसलाई तपाईं देख्नुहुन्न, तर त्यो त्यहाँ अझै पनि रहिरहन्छ।

मेरो प्रजा ज्ञानको अभावले नष्ट भएको छ; किनकि तैले ज्ञानलाई तिरस्कार गरेको छस्, त्यसैले म पनि तँलाई तिरस्कार गर्नेछु, ताकि तँ मेरो लागि पूजाहारी नहोस्; र तैले आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्था बिर्सेको हुनाले, म पनि तेरा सन्तानलाई बिर्सनेछु। होशे ४:६।

यहूदाको दक्षिणी राज्यमाथि आएको “सात समय”को श्राप ई.पू. ६७७ मा आरम्भ भयो र दानियल अध्याय ८, पद १४ का तेईस सय वर्षसँगै २२ अक्टोबर, १८४४ मा समाप्त भयो। “सात समय” त्यही भविष्यवाणीको अंश हो, जसलाई एडभेन्ट आन्दोलनको “जग र केन्द्रीय स्तम्भ” भनेर पहिचान गरिएको छ। एडभेन्टवादको जग र केन्द्रीय स्तम्भ अरू धेरै भविष्यवाणीहरूसँग ठीक उही समयमा पूरा भयो। “सात समय,” तेईस सय दिन, मलाकी अध्याय ३, दानियल अध्याय ७, पद १३, र मत्ती २५ को दस कुमारीहरूको दृष्टान्त—यी सबै २२ अक्टोबर, १८४४ मा पूरा भए। २२ अक्टोबर, १८४४ को मिति एडभेन्ट आन्दोलनको आधारभूत मिति हो, र त्यस मितिसँग सम्बन्धित रूपमा, केवल एउटा आज्ञा मात्र पहिचान गरिएको थियो।

मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतिर उठायो, र सदा सर्वदा जीवित रहनुहुने, स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै वस्तुहरू, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै वस्तुहरू, तथा समुद्र र त्यसमा भएका सबै वस्तुहरू सृष्टि गर्नुहुनेको नाममा शपथ खायो कि अब उप्रान्त समय रहनेछैन। प्रकाश 10:5, 6.

बहिनी ह्याइटले पृथ्वी र समुद्रमाथि उभिएको प्रकाशको पुस्तक अध्याय दसको स्वर्गदूतलाई येशू ख्रीष्टको रूपमा चिन्हित गर्नुहुन्छ।

“यहून्नालाई शिक्षा दिने त्यो पराक्रमी स्वर्गदूत येशू ख्रीष्टभन्दा कम व्यक्तित्वको थिएन। उहाँले आफ्नो दाहिने पाउ समुद्रमाथि, र देब्रे पाउ सुख्खा भूमिमाथि राख्नुले शैतानसँगको महान् विवादका अन्तिम दृश्यहरूमा उहाँले निर्वाह गरिरहनुभएको भूमिकालाई देखाउँछ। यो स्थितिले सम्पूर्ण पृथ्वीमाथि उहाँको सर्वोच्च शक्ति र अधिकारलाई जनाउँछ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ख्रीष्टले आफ्नो सर्वोच्च अधिकार प्रकट गर्न समुद्र र पृथ्वीमाथि उभिने स्थिति ग्रहण गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँले आफ्नो हात उठाउनुभयो र “अबदेखि समय रहनेछैन” भनी आज्ञा गर्नुभयो। ख्रीष्ट मिलेराइटहरूसँग करारमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्थ्यो, र उहाँले तिनीहरूलाई एउटा आज्ञा दिनुभयो, ठीक त्यसरी नै जसरी उहाँले अब्राहामसँग करारमा प्रवेश गर्दा उनलाई दिनुभएको थियो। उहाँले अब्राहामलाई पुरुष बालकहरूको खतना गर्न आज्ञा गर्नुभयो। जब उहाँ मोशाको इतिहासमा एक चुनिएको प्रजासँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले धेरै आज्ञाहरू दिनुभयो, र ती आज्ञाहरूमा सन्दूकलाई केवल पूजाहारीहरूले मात्र छुन सक्ने निर्देशन पनि समावेश थियो। उहाँले आफ्नो हात उठाउनुभयो र अक्टोबर २२, १८४४ मा शपथ गर्नुभयो कि भविष्यवाणीसम्बन्धी समय अबदेखि बाइबलीय भविष्यवाणीहरूमा समावेश गरिनेछैन। येशूले स्वर्गदूतहरूको बादलमा स्वर्गतर्फ आरोहण गर्नुहुँदा “समयहरू र ऋतुहरू” को विषयमा सम्बोधन गर्नुभएको थियो, यसरी ध्वजस्वरूप दुई साक्षीहरूको आरोहणको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दै। त्यसबेला उहाँले दिनुभएको आज्ञा “समयहरू र ऋतुहरू” का विषयमा थियो।

यसकारण जब तिनीहरू एकसाथ भेला भएका थिए, तब तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, यसो भन्दै, प्रभु, के तपाईं यसै समयमा इस्राएललाई राज्य पुनःस्थापित गर्नुहुनेछ? अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ती समयहरू वा अवसरहरू, जुन पिताले आफ्नै अधिकारमा राख्नुभएको छ, जान्नु तिमीहरूको काम होइन। तर जब पवित्र आत्मा तिमीहरूमाथि आउनुहुनेछ, तब तिमीहरूले शक्ति पाउनेछौ; अनि तिमीहरू यरूशलेममा, सारा यहूदियाभरि, सामरियामा, र पृथ्वीको अन्तिम छेउसम्म मेरा साक्षी हुनेछौ। प्रेरितहरूका काम 1:6-8।

येशूले त्यहाँ समयहरू र ऋतुहरू छैनन् भनेर भन्नुभएन, किनकि सुलेमानद्वारा बोल्दै उहाँले “समयहरू र ऋतुहरू” छन् भनी पुष्टि गर्नुभएको थियो।

हरेक कुराको एउटा ऋतु हुन्छ, र आकाशमुनिका हरेक उद्देश्यको एउटा समय हुन्छ: उपदेशक ३:१।

बाइबलीय अभिलेखभित्र “समयहरू र ऋतुहरू” छन्, जुन पल्मोनी, अर्थात् “अद्भुत सङ्ख्याकार,” का साक्ष्यहरू हुन्; तर २२ अक्टोबर १८४४ देखि परमेश्वरका जनहरूलाई अब फेरि कहिल्यै समयमा टाँगिएको भविष्यसूचक सन्देश प्रस्तुत नगर्न आज्ञा दिइएको छ। येशूले आफ्नो स्वर्गारोहण हुनुभन्दा ठीक अघि चेलाहरूलाई दिनुभएको सल्लाहले प्रकाश अध्याय एघारमा उहाँका शुद्ध गरिएका जनहरूलाई ध्वजझैँ उचालिनेभन्दा ठीक अघिको इतिहासलाई

प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यो २२ अक्टोबर १८४४ मा उहाँले दिनुभएको आज्ञासँग सहमत छ। एडभेन्टवादको आधारभूत मितिमा खीष्टले समयमाथि आधारित कुनै पनि थप भविष्यसूचक सन्देशहरू नहुने आज्ञा दिनुभयो, र उहाँको स्वर्गारोहणमा—जसले प्रकाश एघारका दुई साक्षीहरूको आरोहणको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो—उहाँले त्यही आज्ञा पुनः दोहोर्‍याउनुभयो।

“हाम्रा सबै दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूले, प्रभुले आफ्नो आगमनसम्बन्धी आफ्नो वचन पूरा गर्नुहुने समय, वा उहाँले विशेष महत्त्वका साथ गर्नुभएको कुनै अन्य प्रतिज्ञा पूरा हुने समय निर्धारण गर्न खोज्ने जो कोहीबाट सावधान रहून्। ‘समयहरू वा ऋतुहरू जान्नु तिमीहरूको कुरा होइन, जुन पिताले आफ्नै अधिकारमा राख्नुभएको छ।’ झूटा शिक्षकहरू परमेश्वरको कार्यप्रति अत्यन्त उत्साही देखिन सक्छन्, र आफ्ना सिद्धान्तहरू संसार र मण्डलीसमक्ष ल्याउन साधनहरू खर्च गर्न सक्छन्; तर जब तिनीहरू सत्यसँग ठुटि मिसाउँछन्, तिनीहरूको सन्देश छलको सन्देश हुन्छ, र यसले आत्माहरूलाई झूटा मार्गहरूमा डोर्‍याउनेछ। तिनीहरूको सामना गरिनुपर्छ र तिनीहरूको विरोध गरिनुपर्छ, तिनीहरू खराब मानिसहरू भएकाले होइन, तर तिनीहरू असत्यका शिक्षकहरू हुन् र असत्यमाथि सत्यको छाप लगाउने प्रयत्न गरिरहेका छन्।” Testimonies to Ministers, 55.

बहिनी ह्याइट यस विषयमा स्पष्ट हुनुहुन्थ्यो कि हामीसँग कहिल्यै पनि कुनै विशेष महत्त्वको कुरा—केवल उहाँको दोस्रो आगमन मात्र होइन—समय निर्धारण गरेर चिनाउने सन्देश हुने छैन। समयसम्बन्धी भविष्यवाणी, जुन मिलेराइट आन्दोलनको विषयवस्तु थियो, २२ अक्टोबर १८४४ मा समाप्त भयो, र त्यस आधारभूत मितिसँग सम्बन्धित एक मात्र आज्ञा यो थियो कि परमेश्वरको सन्देश प्रस्तुत गर्दा समयलाई फेरि कहिल्यै प्रयोग गर्नु हुँदैन।

पहिलो स्वर्गदूतको आरम्भिक आन्दोलनमा, फिलाडेल्फियाबाट लाओडिसियातर्फको संक्रमणको ठीक बिन्दुमा, मिलेराइट आन्दोलनको आधारभूत सत्यबारे बढ्दो ज्योति प्रदान गरियो। सात वर्षपछि, अथवा दुई हजार पाँच सय बीस प्रतीकात्मक दिनपछि, अथवा एक “उजाडस्थान” पछि, १८६३ मा, “सात समय” को आधारशिला निर्माणकर्ताहरूद्वारा पन्छाइयो।

तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम गतिमा, ठीक लाओदिकियाबाट फिलाडेल्फियातर्फ संक्रमण हुने बिन्दुमा, एउटा यस्तो परीक्षा दिइन्छ जसमा पितृहरूको पापहरूको स्वीकारोक्ति समावेश हुन्छ। पितृहरूका लागि आधारको परीक्षा “सात पटक” थियो, जुन तिनीहरूको आधारशिला थियो। के अन्तिम गतिले, तिनीहरूका पितृहरूले आफ्नै आधारशिलालाई बेवास्ता गरेझैं, आधारभूत मितिसँग सम्बन्धित एकमात्र आज्ञालाई बेवास्ता गर्नेछ?

हो। तिनीहरूले निश्चय नै ठ्याक्कै त्यही काम गरे। तिनीहरूले आफ्ना पितापुर्खाहरूका पापहरू दोहोर्‍याए।

तिनीहरूका पितृहरू आधारभूत मितिमा पापी थिएनन्, किनकि अन्य कारणहरूमध्ये, त्यस आधारभूत मितिमा तिनीहरू अझै फिलाडेल्फियालीहरू नै थिए। तिनीहरूका पितृहरू आफ्नो आधारभूत परीक्षामा तब असफल भए, जब तिनीहरू लाओदिकिया बने र त्यससँगै आउने बढ्दो ज्योतिसहित “सात पटक” लाई अस्वीकार गरे।

सन १८६३ मा तिनीहरूको आधारभूत असफलताभन्दा अघि, खीष्टले तिनीहरूका लाओदिकी हृदयहरूको ढोकामा सात वर्षसम्म ढकढक्याइरहनुभएको थियो। सात वर्ष “सात पटक” र “उजाडस्थान” को प्रतीकात्मक संकेत हो। सन् १८५६ देखि १८६३ सम्मको “उजाडस्थान” पछि, तिनीहरू आफ्नो आधारभूत परीक्षामा असफल भए।

तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको पहिलो निराशामा परमेश्वरका जनहरूले पाप गरे, किनकि उनीहरूले त्यस मूलभूत मितिसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित एउटै आज्ञालाई अस्वीकार गरे। उनीहरूले भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देशमा समयको भविष्यवाणी समावेश गर्ने छनौट गरे, जबकि उनीहरूलाई अझ राम्रो थाहा थियो। यसो गरेर उनीहरूले मोशाको पाप दोहोर्‍याए, जसले आफ्ना छोराको खतना गर्न बेवास्ता गरे, र उज्जाहको पाप पनि, जसले सन्दूकलाई छोयो, जबकि उसलाई त्यसो गर्न निषेध गरिएको थियो भन्ने उसलाई थाहा थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनले आफूलाई ठीक नभएको थाहा भएको काम गर्‍यो! यदि कसैले त्यस तथ्यलाई रडले छोप्न चाहन्छ भने, बाँकी रहेको रड पनि प्रयोग गरोस्, यस सत्यलाई ढाक्न कि मोशा र उज्जाह दुवैले पाप गरे र परमेश्वरको इच्छाविरुद्धको विद्रोह प्रकट गरे, जसरी

उनीहरूले सबै सुधार रेखाहरूमध्ये अत्यन्त अन्तिमको पहिलो निराशाको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे—त्यही सुधार रेखा, जसतर्फ प्रत्येक सुधार रेखाले अगाडिबाट संकेत गरेको थियो। सुधार रेखाहरूमा पहिलो निराशाका दृष्टान्तहरूले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर वहन गर्छन्, र त्यसभित्रको अभिलेख परमेश्वरका जनहरूको हितको लागि हो, यद्यपि परमेश्वरका जनहरूले त्यसबाट लाभ लिन अस्वीकार गरे तापनि।

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई सात वर्षको अवधि दिइयो, जुन “सात समय” को उजाडस्थानको प्रतीक हो, ताकि “सात समय” को ज्योतिसँगै लाओदिकीयाको सन्देश स्वीकार गरियोस्। “सात समय” को श्राप भनेको प्रभुको मुखबाट उकेलिनु पर्ने श्राप हो। १८६३ मा, तिनीहरूले यरीहोको पुनर्निर्माणको काम दोहोर्याए, यस्तो काम जसमा एउटा “श्राप” निहित थियो। १८५६ देखि १८६३ सम्मका सात वर्षहरू प्राचीन इसाएलका पिताहरूको त्यस पापपूर्ण विद्रोहको एउटा सूक्ष्म दृष्टान्त हुन्, जसले तिनीहरूमाथि “सात समय” को श्राप ल्यायो। आधुनिक इसाएलले १८६३ मा आफ्ना पिताहरूका पापहरू दोहोर्यायो।

तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन पहिलो निराशाको परीक्षामा मोशा र उज्जाहजस्तै निश्चय नै असफल भयो। त्यसपछि उनीहरू “मरुभूमि” अवधिका साढे तीन दिनसम्म सडकहरूमा मारिए। अहिले उनीहरू सान्त्वनाकर्ताको ध्वनिद्वारा शरीरहरूमा गठन गरिँदैछन्। सान्त्वनाकर्ताको ध्वनि मरुभूमिमा रहेको “आवाज” मार्फत दिइँदैछ, र अहिले उनीहरू समय-निर्धारणको होइन, तर “सात समय” को परीक्षासमक्ष उभ्याइँदैछन्। उनीहरू समय-निर्धारणको परीक्षामा पहिले नै असफल भइसकेका छन्।

उनीहरूलाई “सात समय” एउटा मान्य सत्य हो कि होइन भन्ने विषयमा परीक्षा गरिँदै छैन, किनकि उनीहरूले पहिले नै “सात समय”लाई मान्य भविष्यवाणीको रूपमा स्वीकार गरेको साक्ष्य दिएका छन्। उनीहरूले दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको छरपस्टताको भविष्यवाणीमा विश्वास गरेको स्वीकार गरेका छन्। तर उनीहरू “सात समय” सम्बन्धी नयाँ परीक्षात्मक ज्योतिबारे अनभिज्ञ हुन सक्छन्। उनीहरू त्यही स्थानमा उभिएका छन् जहाँ १८५६ मा उनीहरूका पिता उभिएका थिए। नयाँ ज्योति यो हो कि प्रकाश ११ का साढे तीन दिनले केवल फ्रान्सेली क्रान्तिलाई मात्र जनाइरहेका छैनन्, तर अब यो वर्तमान सत्यको वास्तविकता पनि हो।

सात गर्जनहरूको गुप्त इतिहासको उद्घाटन, र सातौँ मोहोरको खोलिनु—के वास्तवमा यी दुई साक्षी हुन्, जसले यो पहिचान गराउँछन् कि येशू ख्रीष्टको प्रकाश अब मोहरमुक्त हुँदैछ? यदि त्यस्तो हो भने, के वास्तवमै सम्पूर्ण प्रकाशको पुस्तकले अन्तिम दिनहरूकै विषयमा बोलिरहेको छ? यदि त्यो सत्य हो भने, के साढे तीन दिनले वास्तवमा कन्याहरूको दृष्टान्तमा भएको ढिलो हुने समयलाई जनाउँछ? यदि त्यसो हो भने, के “सात पल्ट” को उपचारले वास्तवमा १८ जुलाई, २०२० को नाशभिल भविष्यवाणीमा सहभागी भएकाहरूले पूरा गर्नुपर्ने आज्ञालाई जनाउँछ?

वाह! तपाईंका लागि यहाँ एउटा परीक्षा छ! जो जाग्छन् र आफूहरू प्रतीक्षाको समयमा छन् भन्ने कुरा बुझ्छन्, के तिनीहरूले साढे तीन दिनको अन्त्यमा वास्तवमै आफ्ना पापहरू र आफ्ना पिताहरूका पापहरूको निम्ति पश्चात्ताप गर्नेपछि? के भविष्यवाणीमा समयको प्रयोग नगर्नु भन्ने आज्ञालाई बेवास्ता गर्नु साँच्चै पाप थियो?

जसले नैशभिलको असफल भविष्यवाणी कुनै न कुनै प्रकारले परमेश्वरको अभिप्रेत उद्देश्य थियो भन्ने धारणा लिए, र त्यसपछि त्यस दाबीलाई कायम राख्ने प्रयास गरे, तिनीहरूका लागि म, परमेश्वरका भविष्यवाणीहरूमा समयको प्रयोग गर्ने पापभन्दा बाहिर, अर्को एउटा निरीक्षण थप्न चाहन्छु। नैशभिलको झूटा भविष्यवाणीसँग जे भयो, त्यो केवल 1844 मा ख्रीष्टको आज्ञाप्रति विद्रोहको अभिव्यक्ति मात्र थिएन, त्यो यस्तो कार्य पनि थियो जसले एडभेन्टवादबाहिरकाहरूलाई आत्मिक भविष्यवाणीमा पाइने भविष्यवाणीहरू त्रुटिपूर्ण छन् भन्ने सन्देश दियो। यो आत्मिक भविष्यवाणीका लेखनहरूमाथि कलङ्क थियो। यसले संसारकाहरूलाई एलेन ह्वाइटका लेखनहरू जोसेफ स्मिथका, वा नोस्त्रादामसका लेखनहरू जत्तिकै मात्र महत्त्वपूर्ण छन् भन्ने प्रमाण प्रदान गर्छ। एलेन ह्वाइटका बहुमूल्य वचनहरू हाम्रो विद्रोहका घृणित वचनहरूसँग भ्रष्ट पारिए। यो केवल परमेश्वरको वचन हुनुहुने ख्रीष्टको विरुद्धमा विद्रोह मात्र थिएन, यो एकै समयमा आत्मिक भविष्यवाणीको विरुद्धमा पनि विद्रोह थियो। यूहन्ना पत्मोस भनिने टापुमा सताइँदै थिए, किनकि उनले आफ्नो मानवीय मतलाई बाइबल र आत्मिक भविष्यवाणीभन्दा माथि राखेका

थिएनन्, तर किनकि उनले ती दुई साक्षीहरूको आज्ञापालन गरेका थिए।

म यूहन्ना, जो तिमीहरूको भाइ पनि हुँ, र क्लेशमा, अनि येशू ख्रीष्टको राज्य र धैर्यमा तिमीहरूको सहभोगी पनि हुँ, परमेश्वरको वचनका निम्ति र येशू ख्रीष्टको साक्षीका निम्ति पात्मोस भनिने टापुमा थिएँ। प्रकाश १:९।

हाम्रो पहिलो निराशाको समयमा हामीले हाम्रा पिता मोशाका पापहरू दोहोर्‍यायौँ, र हामीले यो स्वीकार गर्नुपर्छ। हामीले यो स्वीकार गर्नुपर्छ, किनकि हामी अहिले १८५६ मा छौँ। “सात पटक” सम्बन्धी नयाँ ज्योति अहिले पनि छ, जसरी त्यतिबेला थियो। प्रारम्भिक आन्दोलन १८५६ मा फिलाडेल्फियाबाट लाओडिकियातर्फको संक्रमणमा थियो, त्यसरी नै हामी अहिले लाओडिकियाबाट फिलाडेल्फियातर्फको संक्रमणमा छौँ। १८५६ मा, हाम्रा पिताहरूले “सात पटक” सम्बन्धी ज्ञानको वृद्धिको प्रकाशन रोकिदिए। सायद हामी त्यस ज्योतिका प्रकाशनलाई रोक्न सक्षम नहौँला, तर निश्चय नै हामी आफ्ना हृदयका ढोकाहरू यस ज्योतिविरुद्ध बन्द गर्न सक्छौँ। मौलिक सातौँ-दिने एड्भेन्टिस्ट निर्माताहरूले गरेझैं, त्यो ढुङ्गा वास्तवमै त्यहाँ थिएन भनी हामी बहाना गर्न सक्छौँ, र त्यसैमाथि ठेस खाँदै रहन सक्छौँ। हाम्रो समस्या यो हो कि आफ्नो टाउको बालुवामा गाडिराख्न हामीसँग एक शताब्दीभन्दा बढी समय छैन, किनकि न्यायहरू त पहिले नै आरम्भ भइरहेका छन्।

यदि हामी अल्फा र ओमेगालाई यस सिद्धान्तद्वारा हामीलाई शिक्षा दिन अनुमति दिन्छौँ कि कुनै कुराको अन्त्य त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्तित गरिन्छ, तब हामी सहजै देख्न सक्छौँ कि अल्फा र ओमेगाले नासभिलसम्बन्धी भविष्यवाणी हाम्रा पितृहरूद्वारा पूर्वरूपित गरिएको थियो भनी प्रदर्शन गरिरहनुभएको छ। जब हामी यस सत्यलाई स्वीकार गर्छौँ, तब हामी यस यथार्थसँग सामना गर्न बाध्य हुनेछौँ कि उक्त भविष्यवाणीदेखि यता असफल भविष्यवाणीलाई उचित ठहर्याउन कुनै न कुनै प्रकारको मानवीय तर्क निर्माण गर्ने हरेक प्रयास अज्जिरको पातभन्दा बढी केही पनि थिएन। तब हामी देख्नेछौँ कि हामी शत्रुको भूमिमा रहँदा परमेश्वर हामीसँग हिँडिरहनुभएको थिएन। उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो, तर केवल यस अर्थमा कि उहाँ हृदयहरूका ढोकामा ढक्ढक्काउँदै, प्रवेश खोजिरहनुभएको थियो। यदि मानवीय तर्कको अज्जिरको पात हटाइयो भने, तब हामीले नासभिलसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई उचित ठहर्याउन प्रयोग गरेको इन्कार, वा त्रुटिपूर्ण मानवीय तर्क, हामी ख्रीष्टको विपरीत चालमा हिँडिरहेका थियौँ भन्ने प्रमाण पनि देख्न सक्छौँ।

सन् १८५६ मा फिलाडेल्फियन एड्भेन्टवाद लाओडिसिया मा रूपान्तरित भयो, र तिनीहरूलाई यो थाहा थियो। प्रभुले भविष्यवक्त्री र उनका पतिका वचनहरूद्वारा यसलाई पुष्टि गर्नुभयो। ती लाओडिसियाली हृदयहरूको ढोकामा उभिएर ख्रीष्टले तिनीहरूसित भित्र पस्न र भोजन गर्न आउन चाहनुभयो। उहाँले सँगै भोजन गर्नका लागि ल्याउनुभएको आहार “सात पल्ट” को आधारशिला थियो। तिनीहरूले इन्कार गरे।

२०२३ मा, अन्तिम आन्दोलन अहिले लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियातर्फ पार हुँदैछ, किनकि आठौँ मण्डली सातवटा मण्डलीहरूमध्ये कै हो। प्रभु अल्फा र ओमेगाले यसलाई आफ्नो “सत्य”को वचनद्वारा पुष्टि गर्नुभएको छ। ख्रीष्ट अहिले हालसालै मरेका सुक्खा हड्डीहरूको ढोकामा उभिरहनुभएको छ, तिनीहरूकहाँ भित्र पस्न र तिनीहरूसँग भोजन गर्न आउने प्रस्ताव गर्दै; र उहाँले तिनीहरूसँग बाँड्न चाहनुभएको भोजन त्यही उही भोजन हो, जुन उहाँले १८५६ मा तिनीहरूका पिताहरूलाई बाँड्न प्रयत्न गर्नुभएको थियो। यो केवल “सात समय”को सिद्धान्तका आधारभूत संरचनात्मक पक्षहरू मात्र होइन, जस्तो कि १८५६ मा तिनीहरूका पिताहरूका लागि थियो। होइन, यो “सात समय”को तितो उपचार हो, र त्यस उपचारले त्यस्तो प्रकारको नम्रता माग गर्दछ, जुन प्रायः निल्न गाह्रो हुन्छ।

फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसको सन्तान, टायरसका अधिपतिलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: किनकि तेरो हृदय उचालिएको छ, र तँले भनेको छस्, म देवता हुँ, म समुद्रहरूको बीचमा परमेश्वरको आसनमा बस्छु; तर पनि तँ मानिस नै होस्, परमेश्वर होइनस्, यद्यपि तँले आफ्नो हृदयलाई परमेश्वरको हृदयजस्तै ठहराएको छस्। हेर, तँ दानिएलभन्दा बुद्धिमान् छस्; तेरो सामुन्ने तिनीहरूले लुकाउन सक्ने कुनै रहस्य छैन। इजकिएल २८:१-३.

सायद न्याशभिलको भविष्यवाणीमा सहभागी भएका हामी दानिएलभन्दा पनि बुद्धिमान् हौं?

उनको राज्यको पहिलो वर्षमा, म दानिएलले पुस्तकहरूद्वारा वर्षहरूको संख्या बुझें, जसको विषयमा यर्मिया अगमवक्ताकहाँ परमप्रभुको वचन आएको थियो, कि उहाँले यरूशलेमका उजाड अवस्थाहरूमा सत्तरी वर्ष पूरा गर्नुहुनेछ। तब मैले प्रार्थना र विन्तीहरूद्वारा, उपवास, भाङ्ग्रा, र खरानीसहित खोजनका लागि प्रभु परमेश्वरतिर आफ्नो मुख फर्काएँ। अनि मैले परमप्रभु मेरा परमेश्वरसँग प्रार्थना गरें, र आफ्नो पापस्वीकार गर्दै भनें, हे प्रभु, महान् र भययोग्य परमेश्वर, जसले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूका निम्ति करार र करुणा पालन गर्नुहुन्छ; हामीले पाप गरेका छौं, अधर्म गरेका छौं, दुष्टतापूर्वक काम गरेका छौं, र विद्रोह गरेका छौं, यहाँसम्म कि तपाईंका विधिहरू र तपाईंका न्यायहरूबाट समेत हटेका छौं। न त हामीले तपाईंका सेवक अगमवक्ताहरूको कुरा सुनेका छौं, जसले तपाईंको नाउँमा हाम्रा राजाहरू, हाम्रा प्रधानहरू, हाम्रा पिताहरू, र देशका सबै मानिसहरूसँग बोले। हे प्रभु, धार्मिकता तपाईंको हो, तर आजको यस दिनझैं हामीकहाँ मुखको लज्जा छ—यहूदाका मानिसहरूकहाँ, यरूशलेमका बासिन्दाहरूकहाँ, र सबै इस्राएलकहाँ, जो नजिक छन् र जो टाढा छन्, ती सबै देशहरूभरि जहाँ तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा गरेका अपराधका कारण धपाउनुभएको छ। हे प्रभु, हामीकहाँ, हाम्रा राजाहरूकहाँ, हाम्रा प्रधानहरूकहाँ, र हाम्रा पिताहरूकहाँ मुखको लज्जा नै छ, किनकि हामीले तपाईंको विरुद्धमा पाप गरेका छौं। प्रभु हाम्रा परमेश्वरकहाँ करुणा र क्षमाहरू छन्, यद्यपि हामीले उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गरेका छौं। न त हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आवाज मानेका छौं, उहाँका व्यवस्थाहरूमा हिँड्न, जो उहाँले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूद्वारा हाम्रो सामु राख्नुभएको थियो। साँच्चै, समस्त इस्राएलले तपाईंको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेको छ, यहाँसम्म कि तिनीहरू हटेर गए, ताकि तिनीहरूले तपाईंको आवाज नसुनून्; यसकारण श्राप हामीमाथि खनिएको छ, र परमेश्वरका सेवक मोशाको व्यवस्थामा लेखिएको शपथ पनि, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गरेका छौं। अनि उहाँले हामीमाथि, र हामीलाई न्याय गर्ने हाम्रा न्यायीहरूमाथि बोल्नुभएको आफ्ना वचनहरू पूरा गर्नुभएको छ, हामीमाथि ठूलो विपत्ति ल्याएर; किनकि सम्पूर्ण आकाशमुनि यरूशलेममाथि जे भएको छ, त्यस्तो कुनै काम भएको छैन।

मोशाको व्यवस्थामा जसरी लेखिएको छ, यी सबै विपत्ति हामीमाथि आइपरेका छन्; तैपनि हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु प्रार्थना गरेनौं, ताकि हामी आफ्ना अधर्महरूबाट फर्की र तपाईंको सत्यलाई बुझौं। यसकारण परमप्रभुले त्यस विपत्तिलाई ध्यानपूर्वक हेर्नुभयो, र त्यसलाई हामीमाथि ल्याउनुभयो; किनकि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर उहाँले गर्नुहुने सबै काममा धर्मी हुनुहुन्छ; किनभने हामीले उहाँको वाणी मानेनौं। र अब, हे प्रभु हाम्रा परमेश्वर, जसले आफ्नो प्रजालाई शक्तिशाली हातद्वारा मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनुभयो, र आजको दिनजस्तै आफ्नो निम्ति कीर्ति प्राप्त गर्नुभयो; हामीले पाप गरेका छौं, हामीले दुष्टता गरेका छौं। हे प्रभु, तपाईंका सबै धार्मिकताअनुसार, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, तपाईंको क्रोध र तपाईंको प्रचण्ड रोष तपाईंको नगर यरूशलेम, तपाईंको पवित्र पर्वतबाट हटोस्; किनकि हाम्रा पापहरूका कारण, र हाम्रा पिताहरूका अधर्महरूका कारण, यरूशलेम र तपाईंको प्रजा वरिपरिका सबैका निम्ति निन्दाको विषय भएका छन्। अब यसकारण, हे हाम्रा परमेश्वर, आफ्नो सेवकको प्रार्थना र त्यसका विन्तीहरू सुनिदिनुहोस्, र प्रभुको खातिर उजाड भएको तपाईंको पवित्रस्थानमाथि आफ्नो मुख ज्योतिमय पारिदिनुहोस्। हे मेरा परमेश्वर, आफ्नो कान झुकाई सुनिदिनुहोस्; आफ्नो आँखाहरू खोलीदिनुहोस्, र हाम्रो उजाड अवस्था, तथा तपाईंको नामले कहलिएको नगरलाई हेर्नुहोस्; किनकि हामी हाम्रो आफ्नै धार्मिकताका कारण होइन, तर तपाईंका महान् कृपाहरूका कारण तपाईंको सामु आफ्ना विन्तीहरू अर्पण गर्दछौं। हे प्रभु, सुनिदिनुहोस्; हे प्रभु, क्षमा गरिदिनुहोस्; हे प्रभु, ध्यान दिनुहोस् र कार्य गर्नुहोस्; ढिला नगर्नुहोस्, हे मेरा परमेश्वर, आफ्नै खातिर; किनकि तपाईंको नगर र तपाईंको प्रजा तपाईंको नामले कहलिएका छन्। र जब म बोल्दै, प्रार्थना गर्दै, र मेरो पाप तथा मेरा मानिस इस्राएलको पाप स्वीकार गर्दै, र मेरा परमेश्वरको पवित्र पर्वतको निम्ति परमप्रभु मेरा परमेश्वरको सामु मेरो विन्ती अर्पण गर्दै थिएँ; हो, जब म प्रार्थनामा बोल्दै थिएँ, तब त्यो पुरुष गब्रिएल, जसलाई मैले आरम्भको दर्शनमा देखेको थिएँ, शीघ्र उड्न लगाइएर, साँझको भेटिको समयतिर मलाई स्पर्श गर्‍यो। अनि उसले मलाई बुझायो, मसँग बोल्‍यो, र भन्‍यो, हे दानियल, म अब तिमीलाई बुद्धि र समझ दिनका निम्ति निस्केर आएको छु। दानियल ९:२-२२।